

תלמודו בידו

דף ד עמוד א

א] לר' מאיר, דרס תאנים של תרומה על פי חבית מלאה תאנים של חולין, ואינו יודע על איזו חבית דרס, מה הדין?

ב] לר' יהודה, מה הדין באופן הנ"ל?

ג] מהו ביאור דברי ר' אליעזר "ביצה תאכל היא ואמה"?

ד] ביצה שנולדה בשבת או ביום טוב הסמוכים זה לזה, האם היא מותרת למחרת?

א] מאה חביות: אם בפי כולן יש תאני חולין, התרומה בטלה. שכל הפיות בכלל הספק. אין מאה חביות: לר' יהושע, התאנים שבפי כל החביות אסורות מספק. התאנים שבתוך החביות מותרות, שהרי אינן בכלל הספק. לר' אליעזר הקילו בתרומת פירות דרבנן, ואף התאנים שבתוך החביות מצטרפות לבטל התרומה.

ב] ר' אליעזר: רק התאנים שבפי החביות מצטרפות לבטל (כר' יהושע אליבא דר' מאיר). ר' יהושע: אף אלו שבפי החביות אינן מצטרפות לבטל, כיון שפי החבית הוא דבר הנמכר לפי מנין, ואינו בטל אפילו באלף. - דרס תאנה של תרומה לתוך עיגול של חולין ואינו יודע היכן היא, בטלה במאה. שאין תאנה אחת דבר שבמנין, כיון שאינה ניכרת ואינה נמנית לעצמה.

ג] ר' זירא: קנה תרנגולת סתם, ולא ייחדה לאכילה או לגדל ביצים. שחטה, הוברר שלאכילה עמדה ואינה מוקצה, ואף ביצתה אינה מוקצה ונאכלת. רב מרי: ביצת תרנגולת העומדת לאכילה מותרת (ונקט בלשון גוזמא שאף אמה נאכלת).

ד] ר' יוחנן: הביצה מותרת למחרת, ששבת ויום טוב הן שתי קדושות. אבל ביום שנולדה, הרי היא מוקצה ואסורה בטלטול. רב: הביצה אסורה משום איסור הכנה, אף שנעשית בידי שמים. וכן פסק רבא.